

[Aksel Larsen.]

den ved anden offentlig Foranstaltning fastsatte økonomiske Ydelse for udført Arbejde i den private Udbytnings Tjeneste.

Og samtidig har man saa knækket Rygraden paa den danske Arbejderbevægelse. "

Jeg synes, man skal tænke paa den Advarsel, der saaledes lød fra den danske Fagbevægelses ledende Folk for et Aar siden, og lade være med at fortsætte ad den Bane, man til stor Ulykke for Arbejderklassen skred i Fjor.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Da jeg i mine første Udtalelser har gjort mig skyldig i en Misforstaaelse, nemlig at Rigsdagens Medlemmer skulde have Del i Forhøjelsen af Reguleringstillægget, ønsker jeg herved at berigtige denne Misforstaaelse.

Den fungerende Statsminister (H. P. Hansen): Den i to Timer førte Debat om det foreliggende Lovforslag har jo klart tilkendegivet Stillingen i denne Sal. De to Partier, der danner Regeringens Flertal, nemlig Det radikale Venstre og Socialdemokratiet, har anbefalet Lovforslaget, og jeg takker de to Ordførere, fordi de helt igennem har kunnet gaa ind for det af mig forelagte Lovforslag. De øvrige fem Partier er paa Linie, fra det ærede Medlem Hr. Brorsen som Fløjmand til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen paa yderste venstre Fløj. Der ind imellem kommer de Konservative, anført af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, og Det frie Folkeparti med det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen som Ordfører, og endelig Retsforbundet, der jo ønsker at gøre Ret og Skel til alle Sider, med det ærede Medlem Hr. Gunnar Gregersen — om Forladelse, ikke Hr. Gunnar Gregersen, jeg tror ikke, han er kommet i det Selskab eller kommer der — med det ærede Medlem Hr. Gregersen som Repræsentant. Alle er de enige om, at dette Forslag ikke bør ophejes til Lov. Motiverne for deres Modstand er forskellige, men som sagt, Enigheden er der. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem Hr. Brorsen under disse Forhold fandt sig foranlediget til at tale om Generalstab og Chefer o. s. v., o. s. v., thi han føler sig aabenbart som Lederen, som den kommanderende General

for hele Oppositionen imod Regeringen denne Sag vedrørende.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen mener, at naar Staten nu har begyndt med Indgriben, bør det, hvis man skal følge den Vej, være i Form af en Voldgiftskendelse ved Nedsættelse af en Voldgiftsdomstol. Det ærede Medlem synes ikke at være imod, at Regeringen griber ind i dette Tilfælde, kun taler han her som sædvanlig om, at Regeringen paa andre Omraader ikke i saa høj Grad interesserer sig for Erhvervenes Udbytte. Det ærede Medlem siger, at der foreligger Lønkrav og atter Lønkrav, det er Skruen uden Ende; først giver man Tjenestemændene deres Part, nu er der andre Grupper, som faar deres, men Landbruget faar kun Almisser.

Det ærede Medlem føjer til, at Regeringen har Ansvar over for Nationen, og det er rigtigt; Regeringen har et Ansvar, og Regeringen føler dette Ansvar, og det her foreliggende Lovforslag fremsættes netop af Samfundshensyn. Vi har den Opfattelse inden for Regeringspartierne, at det vil være til Skade for hele Samfundet, hvis den Strejke, som er varslet, kommer til Udbrud, og derfor mener vi, at den bør undgaaes.

Jeg synes, det er en urigtig Karakteristik, naar det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at Regeringen sørger for, at Tjenestemænd og Arbejdere faar Løntillæg, men Landbruget faar kun Almisser. Mig bekendt har det ærede Medlem som Ordfører for Partiet Venstre Gang paa Gang hævdet, at Landbruget ikke vilde modtage Almisser, og jeg gaar ud fra, at de Foranstaltninger, som er gennemført til Gavn for Landbruget, heller ikke fra Landbrugernes Side er blevet betragtet som en Almisse; de betragtes som en Hjælp, der er givet under de nuværende vanskelige Erhvervsforhold for Landbruget.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen siger, at Forligsmandens Opgave er at mægle mellem Parterne uden Undersøgelse af, hvad Erhvervene kan bære. Ja, jeg maa dog gaa ud fra, at Forligsmanden; naar han skal træffe Afgørelse i en Sag, efter at Parterne ikke har kunnet forhandle sig til Rette, opbygger sit Forslag saaledes, at det forsvares af en hel Række Hensyn. Men hvad er der nu Tale om i dette Tilfælde her? Er de Forhøjelser, der bydes paa, af den Karakter, at man kan sige, de er faretruende for de Erhverv, det drejer sig om? Absolut ikke. Vi har hørt fra anden Side, at det er rene Bagateller, og at det er skammeligt, at denne Regering hindrer Arbej-